

Sygn. akt III Now 50 /13

POSTANOWIENIE

o zastosowaniu środków wychowawczych

Dnia 17 września 2013 r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodnicząca: SSR Jadwiga Zawadzka

Protokolant: Renata Fiet

przy udziale: -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 17 września 2013 r. w T.

sprawy nieletnich:

A. G. syna: A. i E.

ur. (...) zam. M. ul. (...)

PESEL (...)

T. S. (1) syna M. i M.

ur. (...) zam. R. ul. (...)

PESEL (...)

wobec nieletniego A. G. zastosowano środek wychowawczy w postaci nadzoru kuratora w sprawie sygn. akt III RNow 33/13 postanowienie z dnia 18 lipca 2013 r.

co do których wynik postępowania wyjaśniającego wskazuje, że nieletni A. G. i T. S. (1) dopuścili się czynu karalnego z art. 174 § 1 kk. przez to że:

- działając wspólnie i w porozumieniu w dniu 16 lutego 2013 r. w miejscowości K. rzucali kulami śniegu i lodu w przejeżdżające drogą samochody spowodując bezpośrednio niebezpieczeństwo katastrofy w ruchu drogowym.

i czynu karalnego z art. 288§ 1k.k. przez to że:

- działając wspólnie i w porozumieniu w dniu 16 lutego 2013 r. w miejscowości K. w wyniku rzucania kulami śniegu i lodu w przejeżdżające samochody uszkodzili przednią szybę w samochodzie V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) powodując szkodę w wartości 2080 zł w mieniu W. G. (1).

a nadto nieletni A. G. dopuścił się czynu karalnego z art. 278§ 1 k.k. przez to że:

- w dniu 23 kwietnia 2013 r. w miejscowości K. z terenu należącego do plebani kościelnej zabrał w celu przywłaszczenia rower górski o wartości 1300 zł na szkodę D. L. (1).

postanawia:

I. *na zasadzie art. 6 pkt. 1 u.p.n. udzielić upomnienia nieletnim A. G. i T. S. (1).*

II. *na zasadzie art. 32 u.p.n. w związku z § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 14.08.2001r. odstąpić od obciążania rodziców nieletniego A. G. kosztami postępowania, obciążając nim Skarb Państwa.*

III. *Na zasadzie art. 32 u.p.n. w związku z § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 14.08.2001 r. rodziców nieletniego T. S. (1) obciążyć kosztami postępowania w kwocie 93,69 zł.*

Sygn. akt. IIINow 50\13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nieletni A. G. i T. S. (1) w dniu 16 lutego 2013r. przebywali razem przy jezdni w rejonie kościoła w K. i wspólnie rzucali kulami zlodowaciałego śniegu w przejeżdżające samochody na trasie z W. do T..

Około godziny 19.00 drogą z W. w kierunku T. jechał W. G. (1) kierujący samochodem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). ***Jedna z kul zamrożonego śniegu rzucona przez nieletnich A. G. i T. S. (1) trafiła w przednią szybę nadjeżdżającego samochodu W. G. (1) powodując jej pęknięcie od strony pasażera na długości kilkudziesięciu centymetrów zaczynające się od dołu szyby i idące w górę wzdłuż prawego słupka oraz uszkodzenie systemu ogrzewania szyby.*** Śnieg rozprysnął się po szybie. W wyniku tego kierowca stracił widoczność i jadąc w kolumnie samochodów zaczął gwałtownie hamować. Po przejechaniu kilkudziesięciu metrów zjechał na pobocze przy kościelnym cmentarzu, ale nie spotkał sprawców, gdyż zdążyli uciec z miejsca zdarzenia.

Rozbicie szyby spowodowało szkodę w mieniu W. G. (1) wartości 2080 zł wycenioną przez pokrzywdzonego po oszacowaniu w serwisie samochodowym.

dowód

zeznania świadka W. G. k.3 odw.- 4, zeznania i wyjaśnienia nieletniego A. G. k.6 odw.-7, k.77 odw. I k. 85.

Kule śniegu rzucone wspólnie przez nieletnich A. G. i T. S. (1) trafiły w różne samochody. Niektórzy kierowcy zatrzymywali się tracąc panowanie nad pojazdem i próbowali złapać uciekających nieletnich, ale w większości bez skutku. Jednym z kierowców był R. M. (1), którego pojazd nie został uszkodzony. Po trafieniu kulą śniegu w karoserię jego auta dostrzegł dwóch nieletnich rzucających w jadące samochody. Zatrzymał auto i pobiegł za nimi. Gdy dobiegł do A. G. to stwierdził, że został on już zatrzymany przy kościele przez innego kierowcę. Drugi nieletni uciekł i nie ścigano go, bo A. G. podał kierowcom jego nazwisko, którego R. M. dokładne nie pamiętał składając zeznania na policji. Po ujęciu A.G. kierowcy zadzwonili na policję prosząc o interwencję. Zbiegłym nieletnim okazał się T. S. (1), który początkowo uciekł w kierunku wsi M.. Następnie wrócił i po zakończonej w kościele mszy udał się na miejsce spotkania z siostrą, na przeciwną stronę ulicy w K. na wprost kościoła. Stamtąd odebrała ich matka M. S..

dowód

zeznania świadka R. M. k.14 odw., świadka J. P. (1) k.11 odw. Zeznania A.G. k.78 i 85

Niezależnie od powyższego zdarzenia, działając samodzielnie nieletni A. G. w dniu 23 kwietnia 2013r. w miejscowości K., z terenu należącego do plebanii kościelnej zabrał w celu przywłaszczenia rower górski wartości 1300 zł na szkodę D. L. (1).

Rower stał oparty o ścianę plebanii. Po kradzieży nieletni A.G. ukrył go na polu w K. z zamiarem dokonania demontażu w celu uzyskania ramy roweru potrzebnej nieletniemu. Następnego dnia rozkręcił rower na części i ukrył je w pomieszczeniu gospodarczym na podwórzu swego domu.

dowód

częściowo zeznania A.G. k.49 odw.- 50 i k. 77 odw. I 85, protokół przeszukania k.41-43, zeznania świadka D. L. k.46 odw. I pokwitowanie k.47.

Wobec nieletniego A. G. zastosowano uprzednio nadzór kuratora sądowego postanowieniem Sądu Rejonowego w Trzebnicy z dnia 18.07.2013r. w sprawie sygn.akt. IIIRNow 33\13.

Wobec nieletniego T. S. (1) dotychczas nie stosowano w sądzie środków wychowawczych.

A. G. jest uczniem I klasy Gimnazjum w K.. Powtarza naukę w I klasie, tak jak w przeszłości w IV klasie SP. Ma trudności z nauką i zalecenie terapii psychologicznej. W ubiegłym roku szkolnym sprawiał problemy wychowawcze w szkole. Był agresywny wobec kolegów i sprawcą ich pobicia. Nieletni mieszka z rodzicami, dziadkami i 9-letnią siostrą. Jego rodzice pracują jedynie dorywczo.

Nieletni T. S. (1) jest uczniem I klasy Technikum Rolniczego w K.. Mieszka w internacie szkolnym, a do domu przyjeżdża w weekendy. Nie powtarzał żadnej klasy, nie pije alkoholu, nie pali papierosów. Na koniec gimnazjum miał ocenę poprawną z zachowania. Na stałe mieszka w R. razem z rodzicami i 14-letnią siostrą. W domu i w szkole nie sprawia problemów wychowawczych. Matka utrzymuje kontakt z jego szkołą. Rodzice nieletniego mają własną działalność gospodarczą i prowadzą sklepy mięsne w T. z dochodem 4000 – 5000 zł miesięcznie. Dodatkowo prowadzą gospodarstwo rolne o powierzchni 200 hektarów.

dowód

wywiad środowiskowy o nieletnich k.70 – 74, zeznania M. S. k.75 odw. I 85 odw., E. R. k.77 odw. I k.85

Sąd zważył

Z całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie przez policję i Sąd wynika jednoznacznie, że nieletni A. G. i T. S. (1) wspólnie dopuścili się czynu z art. 174§1 kk i art. 288§1 kk.

Zeznania świadków J. P. (1), R. M. (1) i pokrzywdzonego W. G. (1) potwierdzają, że w dniu 16 lutego 2013r. w K. kulami śniegu rzucało w samochody dwóch nieletnich, a nie jedna osoba. Wobec przyznania się do popełnienia tego czynu bezspornym jest, że jednym z nich był A. G.. Drugim natomiast był wskazany przez niego T. S. (1), który w toku postępowania nie przyznał się do udziału w zdarzeniu. Sąd nie dał wiary zeznaniom nieletniego T. S. (1) przyjmując, że mają one na celu wyłącznie jego obronę przed sądową odpowiedzialnością karną. Sąd uznał, że zeznania T. S. (1) nie zasługują na uwzględnienie albowiem pozostają w jaskrawej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowych zebranych w sprawie. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i nieletniego A.G. w przedmiocie sprawstwa T. S., ponieważ są one spójne i składają się na logiczny przebieg zdarzenia. W ocenie Sądu świadkowie W. G., R. M. i J. P. składali obiektywne i bezstronne zeznania. Nieletni A.G. nie miał natomiast interesu w tym, aby jako współsprawcę wskazać T. S., skoro sam obarczył się winą, a postronne osoby widziały dwóch chłopców.

Podkreślić należy, że nieletni T. S. sam przyznał, że uciekał gdy gonił go jeden z kierowców. Podane przez niego motywy takiego zachowania nie przekonują Sądu. Będąc niewinnym nie powinien obawiać się ścigającego. Mógł się zatrzymać i wyjaśnić całą sytuację, a nie próbować się ukryć. Tak bowiem postępują jedynie osoby, które chcą uniknąć odpowiedzialności za własne działania.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że nieletni T. S. (1) był obecny przy tym, jak A. G. rzucał lukami śniegu w auta. Sam twierdził, że był jedynie obserwatorem zachowania kolegi, ale zebrane dowody obalają tę tezę. W oparciu o nie Sąd przyjął współsprawstwo T. S..

W konsekwencji Sąd uznał, że nie ma podstaw do umorzenia postępowania wobec niego, zgodnie z wnioskiem obrońcy, albowiem orzekanie o środkach wychowawczych nie jest bezzasadne i bezcelowe w świetle dowodów zebranych w sprawie. Ostatecznie udzielając upomnienia nieletniemu T. S. (1) na podstawie art. 6 pkt. 1 upn poprzestano na najłagodniejszym środku wychowawczym. Biorąc pod uwagę incydentalny charakter czynu, poprawne zachowanie nieletniego w domu i szkole, Sąd uznał, że postępowania sądowe jest dla nieletniego pouczające, a upomnienie wystarczającym środkiem wychowawczym.

W stosunku do nieletniego A. G. zastosowano taki sam środek mimo, że dopuścił się on dodatkowo kradzieży roweru. Wszystkich czynów objętych zarzutem nieletni dopuścił się bowiem przed terminem objęcia go nadzorem kuratora sądowego na podstawie postanowienia z 18 lipca 2013r. Z uwagi na krótki czas obowiązywania nadzoru nie można obecnie ocenić skuteczności tego środka wychowawczego i wykluczyć, że będzie on wystarczający w oddziaływaniach wychowawczych wobec nieletniego.

Sąd wydał orzeczenie o kosztach w oparciu o art. 32 upn. Ze względu na warunki materialne i osobiste rodziców nieletniego A.G. odstąpiono od obciążania ich kosztami postępowania przyjmując, że są w stanie je ponieść M. i M. S..